

МЕТОД ПУТОВАЊА У ТУРИСТИЧКОМ ЗОНИРАЊУ

Александар Иванович Зирјанов^{1*} и
Ина Станиславовна Зирјанова¹

¹Пермски државни универзитет, Географски факултет,
Перм, Руска Федерација

Сажетак: Туристичко зонирање заснива се на општим географским и јединственим туристичким принципима. Оно је комплексно, узима у обзир бројне факторе, али неке карактеристике могу бити доминантне. Туристичко зонирање одражава стварне карактеристике територије, али има и елементе креативности, јер се првенствено користи за прављење туристичких рута. Будући да туризам подразумева путовање, у туристичком зонирању треба водити рачуна о посебностима организације рута, при чему посебну улогу има саобраћајна мрежа. Предложени метод је посебно примјенљив у туристичком зонирању при организовању самосталног путовања.

Кључне ријечи: туризам, зонирање, метод путовања у туристичком зонирању.

УВОД

Туризам је посебна активност, али такође и привредна услужна дјелатност. Постоје многе различитости у овој области, истакнућемо најважније. Прво, користи се најшира база ресурса, јер је готово све ресурс у туризму. Друго, структура туризма је доста разграната, њене елементе тешко је класификовати. Број врста туризма, као важних структурних компонената, необично је велики. Географске информације, приступи и одлуке одређују

* Аутор за кореспонденцију: Александар Иванович Зирјанов, Пермски државни универзитет, Географски факултет, Букирева улица 15, 614068 Перм, Пермска област, Руска Федерација, Е-mail: aizyrianov@gmail.com

TRAVEL METHOD OF TOURIST ZONING

Aleksandr Ivanovich Zyrianov^{1*} and
Inna Stanislavovna Zyrianova¹

¹Perm State University, Faculty of Geography,
Perm, Russian Federation

Abstract: Tourist zoning is based on general geographic and own tourism principles. It is complex, takes into account numerous factors, but some characteristics may be dominant. Tourist zoning reflects the real characteristics of the territory, but has elements of creativity, since it is used primarily for drawing up travel routes. Since tourism is a route process, the peculiarities of route organization should be taken into account in tourist zoning, while the transport network plays a special role. The proposed method is especially applicable in tourist zoning when organizing independent travel.

Keywords: tourism, zoning, travel method of tourist zoning.

INTRODUCTION

Tourism is a special activity and economic sector. There are many differences in this area; let's highlight the most important ones. Firstly, the widest resource base is used, since almost anything is a resource in tourism. Secondly, the structure of tourism is much branched, its elements are difficult to classify. The number of types of tourism, and these are important structural components, is unusually large. Geographic information, approaches and decisions determine much in tourism. Let's consider one of the geographical problems, namely, the problem of tourist zoning.

* Corresponding author: Aleksandr Ivanovich Zyrianov, Perm State University, Faculty of Geography, Bukireva Street 15, 614068 Perm, Perm Region, Russian Federation, E-mail: aizyrianov@gmail.com

много у туризму. Размотримо један од географских проблема, односно проблем туристичког зонирања.

Будући да се туризам знатно разликује од многих дјелатности и сектора привреде, туристичко зонирање, поред коришћења општих географских приступа, одликује се и сопственим принципима и примјени посебног метода. Зонирање је најважнија истраживачка техника у географској науци и резултат истраживања. Најразвијенији су принципи физичко-географског зонирања и друштвено-економског зонирања. Чини се да је туристичко зонирање најсложенији задатак. Користи принципе природног (принцип хомогености предјела), социо-економског (специјализација, гравитациона језгра, саобраћајна повезаност итд.). При поступку туристичког зонирања, препоручљиво је користити и историјске изворе. Пермски историчар и специјалиста за туризам И. К. Николајев сматрао је да при туристичком макрозонирању простора треба узети у обзир постојеће границе историјских провинција и мрежу древних путева (Николаев, 2015).

Пошто је ово зонирање најсложеније које се може замислити, немогуће је користити исте карактеристике за разграничење. Препоручљиво је разликовати одређено подручје према његовим доминантним карактеристикама. Дакле, сваки регион може се разликовати по једној особини, можда специфичној само за њега. Наведимо примјер означавања неких туристичких подручја у Русији према различитим карактеристикама. Тако се регион Златног прстена издваја по популарној културно-историјској рути, Руски сјевер – на основу културних разлика, Књижевни регион – на основу доминантног типа туристичких ресурса, Средња Волга – на основу руте ријечних крстарења, Средњи Урал – на основу физичко-географског региона, Бајкалски регион се оцртава око јединственог природног објекта, Камчатка – према положају и природним карактеристикама.

Треба напоменути још једну особину туристичког зонирања, а то његов „лични“ карактер. Интерес за њега показују не само регионални менаџери и туроператори, већ и бројни туристи, сваки са својим потребама и аспирацијама. Туристичко зонирање карактерише се чињеницом да је веома практично, креативно и стога субјективније од многих других врста зонирања.

Since tourism has significant differences from many types of activities and sectors of the economy, tourism zoning, in addition to borrowing general geographical approaches, should be distinguished by its own principles and apply special methods. Zoning is the most important research technique in geographical science and a research result. The principles of physical-geographical zoning and socio-economic zoning are the most developed. Tourist zoning turns out to be the most complex task. It uses the principles of natural (the principle of landscape homogeneity), socio-economic (specialization, gravitational cores, transport connectivity, etc.). In this case, it is advisable to use historical materials. Perm historian and tourism specialist Y. K. Nikolaev (Николаев, 2015) believed that with fractional tourist zoning, the existing boundaries of historical provinces and the network of ancient roads should be taken into account.

Since this zoning is the most complex imaginable, it is impossible to use the same characteristics for delimitation. It is most advisable to distinguish a particular area according to its dominant characteristic. Thus, each region can be distinguished by one single feature, perhaps only characteristic of it. Let us give an example of designating some tourist areas in Russia according to different characteristics. Thus, the Golden Ring region is distinguished based on a popular cultural and historical route, the Russian North – based on cultural differences, the Literary Region – based on the dominant type of tourist resources, the Middle Volga – based on the route of river cruises, the Middle Urals – based on the physical-geographical region, the Baikal region is outlined around a unique natural object, Kamchatka – according to positional and natural features.

One more feature of tourist zoning should be noted, its “personal” character. Interest in it is shown not only by regional managers and tour operators, but also by numerous tourists, each with their own needs and aspirations. Tourist zoning is distinguished by the fact that it is very practical, creative and, therefore, more subjective than many other types of zoning.

ТУРИСТИЧКО ЗОНИРАЊЕ НА ПРИМЈЕРУ ИТАЛИЈЕ

Да је туристичко зонирање усмјерено на практичне задатке може се илустровати на примјеру Италије (Сл. 1). Спровешћемо регионализацију како бисмо организовали самостална путовања из Русије, сматрајући да је Италија велика и интересантна земља у којој треба посјетити и истражити различите области. Узмимо градове са међународним аеродромима као центре региона. Подручја треба да буду веома специјализована за туризам, односно да имају знатну површину и становништво и да се истичу изузетним ресурсима. Подручје мора бити погодно за туристичка путовања. Величина подручја, удаљености и саобраћајна мрежа требало би да туристима у периоду боравка у трајању од двије седмице омогуће упознавање са главним свјетски познатим атракцијама, те коришћење рекреативних потенцијала специфичних за то подручје. Приликом зонирања, просторна конфигурација државе игра улогу, јер облик туристичког подручја треба да буде компактан у циљу добре приступачности. Наведени принципи омогућавају подјелу Италије на неколико региона, од којих сваки може бити покривен посебном туристичком рутом.

1. Милански регион. Обухвата регије: Ломбардија, Пијемонт, Долина Аосте и Лигурија. Централна локација је милански аеродром. Упркос издиференцираности могу се издвојити главне врсте туризма: активни туризам у планинама, рекреација на језерима италијанских Алпа, културни и пословни туризам и одмор на мору.
2. Венецијански регион. Обухвата регије: Венето, Трентино–Јужни Тирол, Фурланија–Јулијска крајина и Емилија–Ромања. Централне тачке су аеродроми у Венецији, Верони и Риминију. Међу главним облицима туризма су: историјски, културни и манифестациони туризам, скијање, купалишни и балнеолошки туризам.
3. Римски регион. Обухвата регије: Лацио, Тоскана, Умбрија, Марке и Абруцо. Централна локација руте је аеродром у Риму. Најпопуларнији облици туризма су: историјске и културне екскурзије, вјерски, рурални и пејзажни туризам, балнеолошки туризам.

TOURIST ZONING – EXAMPLE OF ITALY

The fact that tourist zoning is aimed at utilitarian tasks can be illustrated by the example of Italy (Fig. 1). We will carry out regionalization in order to organize independent travel from Russia, believing that Italy is a large and interesting country. It should be visited and explored in separate areas. Let's take cities with international airports as district centers. Areas should be widely specialized in tourism, i.e. have a significant area and population, stand out with outstanding resources. The area must have the feasibility of tourist routes. The size of the area, distances, and transport network should allow you to get acquainted with the main world-famous attractions in about two weeks and take advantage of recreational activities specialized for the area. When zoning, the configuration of the country plays a role, since the shape of the tourist area should be compact for reasons of accessibility. The listed principles make it possible to divide Italy into several regions, each of which can be covered by a separate tourist route.

1. Milan district. Includes the regions of Lombardy, Piedmont, Valle d'Aosta and Liguria. The central location is Milan airport. Despite the variety of types of tourism, the main ones can be identified: active tourism in the mountains, recreation on the lakes of the Italian Alps, cultural and business tourism and seaside recreation.
2. Venice district. Includes the regions of Veneto, Trentino-Alto Adige, Friuli-Venezia Giulia and Emilia-Romagna. The central points are the airports of Venice, Verona and Rimini. Among the main types of tourism, historical, cultural and event tourism, skiing, beach, and balneological tourism are distinguished.
3. Roman region. Includes the regions of Lazio, Tuscany, Umbria, Marche and Abruzzi. The central location of the route network is Rome airport. The most popular types of tourism are: historical and cultural excursions, pilgrimage, rural and landscape, balneological.
4. Neapolitan region. Covers the regions of Campania, Molise, Apulia and Basilicata. The central point is Naples airport. Among the main types of tourism are: beach, rural gastronomic, and excursion.

4. Напуљски регион. Обухвата регије: Кампанија, Молизе, Апулија и Базиликата. Централна тачка је напуљски аеродром. Међу главним облицима туризма су: купалишни, рурални гастрономски туризам и екскурзије.
5. Сицилијански регион. Обухвата регије Сицилија и Калабрија. Главни центри руте су аеродроми у Палерму и Катанији. Главни облици туризма су: одмор на плажи, историјски и културни туризам, екскурзије у природи и рурални гастрономски туризам.
6. Сардинијски регион. Обухвата Сардинију. Централне тачке су аеродроми у Каљарију и Олбији. Главни типови туризма су: одмор на плажи и рурални туризам. Због близине италијанске Сардиније и француске Корзике, постоје просторни разлози за издвајање јединствене корзиканско-сардинијске туристичке регије, барем у односу на планирање туристичког путовања.
5. Sicilian region. Includes the regions of Sicily and Calabria. The main centers of the route network are the airports of Palermo and Catania. The main types of tourism are: beach holidays, historical and cultural, nature excursions and rural gastronomic.
6. Sardinian region. Represents the region of Sardinia. The central points are the airports of Cagliari and Olbia. The main types of tourism are beach holidays and rural tourism. Due to the proximity of Italian Sardinia and French Corsica, there are spatial reasons to distinguish a single Corsicano-Sardinian tourist area, at least in relation to planning a tourist trip.

Сл. 1. Туристичко зонирање Италије

Fig. 1. Tourist zoning of Italy

Предложена опција подјеле разликује се од мреже природних области, јер једна туристичка регија укључује неколико физичко-географских области, што осигурава њену пејзажну разноврсност. Многи велики градови нису центри туристичких области, иако су „гравитациона језгра“: Торино, Ђенова, Болоња, Фиренца и Бари. Ово указује на разлике у мрежама туристичког и социо-економског зонирања. Тешко је користити административну подјелу Италије као мрежу туристичких области, јер се италијанске територије знатно разликују по броју туристичких посјета. Напомињемо посебну важност саобраћајних фактора и рута у овом зонирању.

ТУРИСТИЧКО ЗОНИРАЊЕ НА ПРИМЈЕРУ ОСТРВА ПРИНЦ ЕДВАРД У КАНАДИ

У фракционалном туристичком зонирању, тј. у подјели главних административно-територијалних јединица (федералних субјеката, провинција, држава), највише су напредовале Канада и Аустралија, гдје су провинције и државе подјеле на туристичке регије. Ова подјела доприноси туристичком развоју територија, бољој реализацији могућности, ефикаснијем препознавању и промоцији туризма. Погледајмо на којим принципима се заснива зонирање и како се туристичке области разликују користећи примјер једне провинције Канаде.

Провинција Канаде и истоимено острво Принц Едвард са површином од 5620 km² је мала, али је, ипак, у туристичкој пракси подијељена на туристичке регије. Острво Принц Едвард, издуженог облика, подијељено је заливима на три скоро одвојена, приближно једнака, острва: западни, централни и источни. Три дијела су истакнута и приказана на туристичким картама као три туристичке области и названа су по путевима који одређују њихове обресе (Northumberland Ferries Limited, 2017). Пошто острво обично има најзанимљивији и најсликовитији пут дуж обале, три области се промовишу у туристичком смислу као обалне путне области. Име најудаљеније и стога романтичне дестинације на острву додаје се називу области. Западна област назива се Обалска рута Сјеверног Рта. Сјеверни Рт пружа се у залив Светог Лоренса издуженим врхом. Источна област назива се Обалска рута Источних Ртова. Источни Ртови, као и Сјеверни Рт, протеже свој врх далеко у море и позива вас

The proposed division option differs from the grid of natural areas, since one tourist area includes several physical and geographical areas, which ensures its landscape diversity. Many large cities are not the centers of tourist areas, although they are “nuclei of gravity”: Turin, Genoa, Bologna, Florence and Bari. This indicates differences in the networks of tourist and socio-economic zoning. It is difficult to use the administrative division grid of Italy as a grid of tourist areas, since Italian territories vary greatly in tourist attendance. We note the particular importance of transport and route factors in this zoning.

TOURIST ZONING – EXAMPLE OF CANADA

In fractional tourist zoning, i.e. in the division of main administrative-territorial units (federal subjects, provinces, states), Canada and Australia have advanced the most, where provinces and states are divided into tourist areas. This division contributes to the tourist development of territories, better realization of opportunities, more effective recognition and promotion. Let's look at what principles zoning is based on and how tourist areas are distinguished using the example of one province of Canada.

The province of Canada and the Prince Edward Island of the same name are small, with an area of 5620 km², and yet in the practice of tourism activities it is divided into tourist areas. Prince Edward Island, elongated in latitude, is divided by bays into three almost separate islands, approximately equal parts: western, central and eastern. Three parts are highlighted and presented on tourist maps as three tourist areas, and are named after the roads that outline them (Northumberland Ferries Limited, 2017). Since the island usually has both the most interesting and scenic roads around the circumference of the island, the three areas are promoted in tourism terms as coastal road areas. The name of the most remote and therefore romantic destination on the island is added to the name of the area. The western area is called North Cape Coastal Drive. The northern cape juts out into the Gulf of St. Lawrence with a long tip. The eastern area is called Points East Coastal Drive. Cape Points East, like the Northern one, extends its tip far into the sea and invites you to travel to the extreme

на путовање до крајње тачке. Централна туристичка област назива се Централна обалска рута. Напоменимо да је свака област до одређене мјере позиционирана као територија руте. У именима региона одражавају се, дакле, доминантне и најпожељније туристичке руте (Zyrianov, 2018).

ТУРИСТИЧКО ЗОНИРАЊЕ НА ПРИМЈЕРУ РУТЕ ОД ПЕРМА ДО МУРМАНСКА

Постоји ли разлика у поступцима издвајања туристичких региона од природно-географских или социоекономских? Специфичност туристичког зонирања, по нашем мишљењу, лежи у коришћењу приступа рута. Једна од најважнијих категорија у туризму је концепт „рута“. Принцип туристичке руте у територијалној организацији туризма проучава се у радовима С. Е. Мишлявцеве (Мышлявцева, 2010), док се географска логика планирања туристичких рута објашњава у радовима А. Ј. Корољева (Королев, 2011). Метод руте може бити један од алата за зонирање, барем када је задатак подјела малих територија. Даћемо примјер зонирања приликом организовања и спровођења индивидуалног путовања (Зырянов & Зырянова, 2015).

Путовање аутомобилом омогућава доживљај туристичких области, њихових специфичности и граница. Описаћемо путовање аутомобилом кроз Русију од Перма према сјеверозападу које се догодило током љета 2021. године. Кроз примјер овог путовања, покушаћемо да објаснимо образац успостављених туристичких области дуж ове руте.

Рута од Перма до Мурманска пролазила је путем кроз Кировску, Костромску, Вологодску, Лењинградску област и Републику Карелију. Пошто је путовање било организовано самостално, у фази његовог развоја и састављања програма, одређена су посебно атрактивна мјеста и објекти које је требало посјетити. Тако су се на рути наша мјеста и области гдје је било потребно зауставити се на одређено вријеме, боравити у хотелима или шаторима и темељно упознати подручје, а не само разгледати из аутомобила. У фази припреме за путовање, мјеста концентрације објеката од нашег интереса идентификована су као основа постојећих туристичких области (Сл. 2).

Рута је изгледала овако: Перм – Бјелаја Холуница – Орлов – Шарја – Николск – село по имену Бабушкина – Тотма – Вологда – језеро Кубенскоје – Кирилов – Фе-

point. The central tourist area is called Central Coastal Drive. Let us note that each area is positioned to a certain extent as the territory of the route. The names of the districts “sound” the preferred route, and even the dominant one is highlighted in it (Zyrianov, 2018).

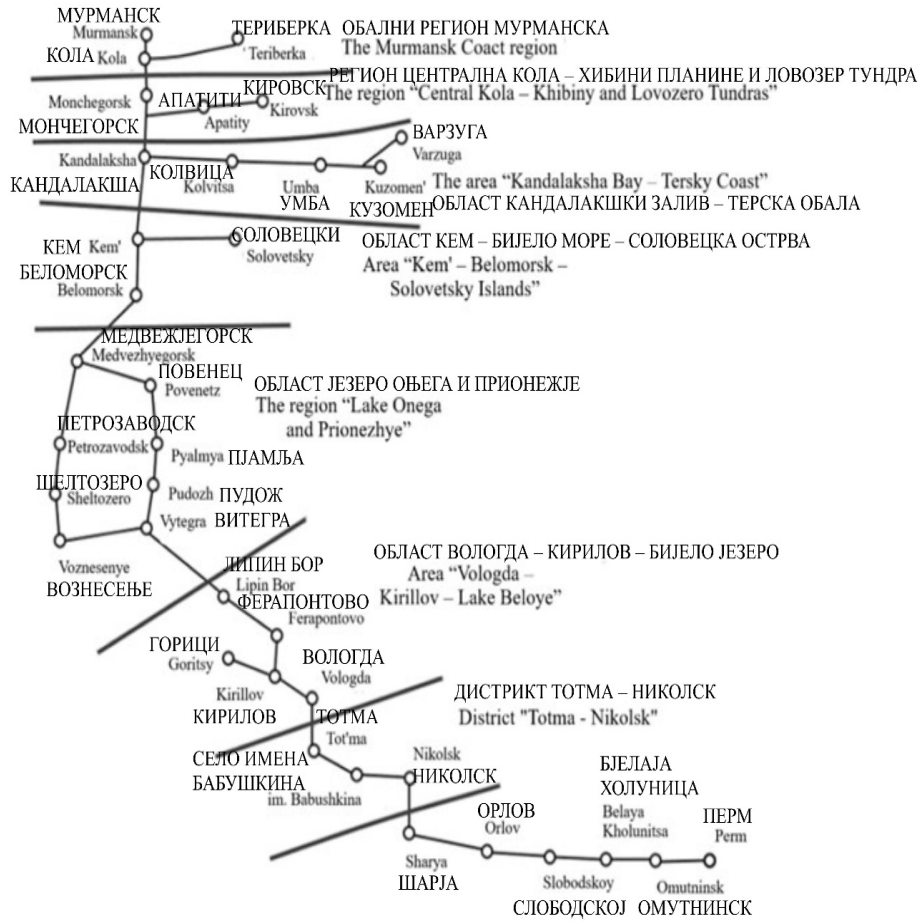
TOURIST ZONING – EXAMPLE OF ROUTE FROM PERM TO MURMANSK

Is there any difference in the delimitation of tourist areas compared to natural-geographical or socio-economic ones? The specificity of tourist zoning, in our opinion, is the use of a route approach. One of the most important categories in tourism is the concept of “route”. The route style of territorial tourism organization is studied in the works of S. E. Myshlyavtseva (Мышлявцева, 2010), the geographical logic of planning tourist routes is explained in the works of A.Yu. Korolev (Королев, 2011). The route method can be one of the zoning tools, at least when the task is to divide small territories. Let us give an example of zoning when organizing and implementing an independent trip (Зырянов & Зырянова, 2015).

A car trip allows you to feel the tourist areas, their specificity and their borders. Let us describe a trip across Russia from Perm by car in the northwest direction that took place in the summer of 2021. Using the example of this trip, let’s try to understand the pattern of established tourist areas along this route.

The route from Perm to Murmansk passed along roads through the Kirov, Kostroma, Vologda, Leningrad regions and the Republic of Karelia. Since the trip was organized independently, at the stage of its development and drawing up the program, those places that were especially attractive, objects that should be visited, were outlined. Thus, places and areas appeared on the route where it was necessary to stop for a certain time, stay in hotels or tents and get to know the territory thoroughly, and not from the car window. At the stage of preparation for the trip, places of concentration of objects of our interest were identified as the basis of existing tourist areas (Fig. 2).

The route looked like this: Perm – Belaya Kholunitsa – Orlov – Sharya – Nikolsk – village named after Babushkina – Totma – Vologda – lake Kubenskoye – Kirillov – Ferapontovo – Goritsy – Lipin Bor – Vytegra –

Сл. 2. Рута и области на путу од Перма до Мурманска
Fig. 2. Route and areas on the journey from Perm to Murmansk

рапонтово – Горици – Липин Бор – Витегра – Вознесење – Шелтозеро – Петрозаводск – водопад Кивач – Медвежјегорск – Бјеломорск – Кем – Велико Соловецко острво – Кем – Кандалакша – Колвица – Умба – Варзуга – Кузомен – Кандалакша – Мурманск – Кола – Териберка – Мончегорск – Апатити – Кировск – Хибини планине – Медвежјегорск – Повенец – Пјалма – Пудож – Вологда – Тотма – Шарја – Слободској – Омутнинск – Перм. Ово су била главна мјеста заустављања дуж руте.

Програм није био строго одређен, већ је остављена могућност варијација у дужини боравка и излета који скрећу с руте. На руту смо сваког дана прилагођавали програм. Током путовања, туристичке области почеле су јасније да се издвајају, карактерисане излетничким мјестима, рекреативном специјализацијом и развијеним услугама. Описаћемо туристичке области дуж руте.

Voznesenye – Sheltozero – Petrozavodsk – Kivach waterfall – Medvezhyegorsk – Belomorsk – Kem – Big Solovetsky Island – Kem – Kandalaksha – Kolvitsa – Umba – Varzuga – Kuzomen – Kandalaksha – Murmansk – Kola – Teriberka – Monchegorsk – Apatity – Kirovsk – Khibiny Mountains – Mezhezhyegorsk – Povenets – Pjalma – Pudozh – Vologda – Totma – Sharya – Slobodskoy – Omutninsk – Perm. These were the main stopping places along the route.

The program was not strictly drawn up, but with the possibility of variations in the length of stay and radial trips. On the route we clarified the program for the day. During the trip, tourist areas began to appear more clearly, which were distinguished by excursion sites, recreational specialization, and development of services. We will describe the tourist areas along the route.

1. Област „Тотма – Николск“. Рута је пролазила кроз градове Николск и Тотма. Ови централни и југоисточни дијелови Вологодске области укључују општинске центре – село по имену Бабушкина и село Кичменскиј. Доминантан елемент је историјски град Тотма. Ове области, у смислу туристичких и географских карактеристика, имају много заједничког са регионом Далеког истока и територијама сусједних области – Архангелске и Кировске области. Стога би можда туристичка област требало да буде много шире дефинисана, укључујући Велики Устјуг, Солвицегодск, Корјажму, Котлас и Лузу.
2. Област „Вологда – Кирилов – Бијело језеро“. Вологда је један од познатих туристичких центара на сјеверу европског дијела Русије. У овим мјестима налазе се древни манастири: Спасо-Прилутски Дмитријев – у некадашњем селу Прилуки, сада дијелу града, Кирило-Белозерски у Кирилову на обали језера Свир, Ферапонтгов у селу Ферапонтгово близу језера Ферапонтгов и Спаски, Горицки Воскресенски манастир у селу Горици на обали ријеке Шексна. Ово је област великих језера – Бијело, Кубенско и Воже, као и бројних мањих језера. Овдје се налази и Национални парк „Руски сјевер“.
3. Област „Језеро Оњега и Прионежје“ обухвата језеро Оњега, његове обале и околне територије које припадају Вологодској и Лењинградској области и Републици Карелији. Туристичка област укључује градове Витегра и Пудож у Вологодској области, село Вознесењ у Лењинградској области, карелијска села Шелтозеро, Повенец, Пјалма, град Медвежјегорск, главни град Петрозаводск, љетовалиште „Марцијалне воде“, бројна села на обалама великог језера, позната природна излетничка мјеста – водопад Кивач и стијена Андома.
4. Област „Кем – Бијело море – Соловецка острва“. Ова област, као и претходна, формирана је од мјеста различитих субјеката Руске Федерације – Републике Карелије и Архангелске области. Укључује Соловецка острва и обалу Карелије, које су добро саобраћајно повезане. Соловецки манастир, острва Соловецког архипелага, петроглифи Бијелог мора, архипелази малих стјеновитих острва дуж карелијске обале мјеста су туристичких посјета из различитих разлога.
1. District “Totma – Nikolsk”. The route passed through the cities of Nikolsk and Totma. These central and southeastern parts of the Vologda region include municipal centers – the village named after Babushkin, the village of Kichmensky town. The dominant feature is the historical city of Totma. These areas, in terms of tourist and geographical characteristics, have much in common with the Far East of the region and the territories of neighboring regions – the Arkhangelsk and Kirov regions. Therefore, perhaps the tourist areas should be distinguished much more widely, including Veliky Ustyug, Solvychevodsk, Koryazhma, Kotlas, Luza.
2. Area “Vologda – Kirillov – Lake Beloye”. Vologda is one of the famous tourist centers in the north of the European part of Russia. In these places there are ancient monasteries: Spaso-Prilutsky Dmitriev – in the former village of Priluki, now part of the city, Kirillo-Belozersky in Kirillov on the shore of Lake Svir, Ferapontov in the village of Ferapontovo near lakes Ferapontov and Spassky, Goritsky Voskresensky Monastery in the village of Goritsy on the shore Sheksna River. This is an area of large lakes – Beloye, Kubenskoye and Vozhe, and numerous small reservoirs. This is also the Russian North National Park.
3. The region “Lake Onega and Prionezhye” covers Lake Onega, its shores and surrounding territories, which belong to the Vologda, Leningrad regions and the Republic of Karelia. The tourist area includes the cities of Vytegra and Pudozh of the Vologda region, the village of Voznesen of the Leningrad region, the Karelian villages of Sheltozero, Povenets, Pyalma, the city of Medvezhyegorsk, the capital city of Petrozavodsk, the Marcial Waters resort, numerous villages on the shores of the great lake, famous natural excursion sites – the Kivach waterfall, Andoma cliff.
4. Area “Kem – Belomorsk – Solovetsky Islands”. This region, like the previous one, was formed from the places of different subjects of the Russian Federation – Karelia and the Arkhangelsk region. It includes the Solovetsky Islands and the coast of Karelia, which are closely connected by transport. The Solovetsky Monastery, the islands of the Solovetsky archipelago, the White Sea petroglyphs, the skerries of the Karelian coast are places of tourist visits for various purposes.

5. Област „Кандалакшки залив – Терска обала“ такође је међурегионална, укључује територије Републике Карелије и Мурманске области. Овдје се налазе јединствени пејзажи Кандалакшког залива Бијелог мора са архипелазима малих стјеновитих острва, ниско-планинско језеро и шумовита јужна обала полуострва Кола. Ово су области Арктичког круга. Мјеста од интереса за туризам овдје су: град Кандалакша, села Колвица, Умба, Варзуга и Кузомен, језеро Колвицкоје, планине Колвица и Јолго Тундра, те Кандалакшки државни резерват.
 6. Област „Централна Кола – Хибини планине и Ловозер Тундра“ налази се у средини полуострва Кола, обухватајући његове највише планинске масиве (Хибини, Ловозер и Монче-тундра), највећа језера (Имандра, Умбозеро, Ловозер), важне индустријске и рударске области за стандарде сјевера – градове Апатити, Кировск, Мончегорск, Оленегорск, самско село Ловозер, те Лапландски државни резерват.
 7. Област „Мурманска обала“ налази се на сјеверној обали полуострва Кола, обухвата Мурманску урбану агломерацију и обалу Баренцовог мора, посебно Рибачко полуострво и село Териберка са околином. Басен ријеке Тулома такође је познат по својим туристичким атракцијама.
5. The area “Kandalaksha Bay – Tersky Coast” is also interregional, including the territories of Karelia and the Murmansk region. Here are the unique landscapes of the Kandalaksha Bay of the White Sea with skerries, the low-mountain lake and forested southern coast of the Kola Peninsula. These are areas of the Arctic Circle. There are places of interest for tourism here: the city of Kandalaksha, the villages of Kolvitsa, Umba, Varzuga, Kuzomen, Lake Kolvitskoye, the Kolvitsky and Yolgo Tundra Mountains, Kandalaksha State Reserve.
 6. The region “Central Kola – Khibiny and Lovozero Tundras” is located in the middle of the Kola peninsula, covering its highest mountain ranges (Khibiny, Lovozero and Monche-Tundra), the largest lakes (Imandra, Umbozero, Lovozero), significant industrial and mining areas by northern standards the cities of Apatity, Kirovsk, Monchegorsk, Olenegorsk, the Sami village of Lovozero, the Lapland State Reserve.
 7. The Murmansk Coast region is located on the northern shore of the Kola Peninsula, including the Murmansk urban agglomeration and the coast of the Barents Sea, especially the Rybachy Peninsula and the village of Teriberka with its surroundings. The Tuloma River basin is also known for its tourist attractions.

Путовање дуж руте омогућило је идентификацију седам области гдје је било потребно зауставити се дуже вријеме и упознати се са објектима од интереса (природним, историјским, социо-економским), опустити се и учити. За нас су ови занимљиви објекти били сакупљени на одређеним локацијама и дјеловали су као групе објеката повезане заједничким темама.

Испоставља се да једна позната туристичка локација, због великог туристичког промета, подстиче интересовање за околину и „генерише“ туристичку потражњу и у околним мјестима. На тај начин формирају се локални туристички системи, кластери и туристичке области. Основни разлози за формирање туристичких области су географске и историјске карактеристике територије.

У Кировској области и на истоку Костромске области – у Шарјском и Пишчугском округу, туристичке области, очигледно, још нису развијене у одређеном облику, а можда само тренутно постојећа рута није дозволила да се доживе. Изузетак је јасно видљива туристичка област

Traveling along the route made it possible to identify seven areas where we needed to stop for a longer time and get acquainted with objects of interest to us (natural, historical, socio-economic), relax and learn. For us, these interesting objects turned out to be collected in certain locations and seemed to be groups of objects connected by common themes.

Apparently, one well-known tourist site, due to the massive tourist flow stimulates interest in one’s surroundings and “generates” demand for visiting neighboring places. This is how local tourist systems, clusters, and tourist areas are formed. The fundamental grounds for the formation of tourist areas are the geographical and historical features of the territory.

In the Kirov region and in the east of the Kostroma region – in the Sharya and Pyshchug districts, tourist areas, apparently, have not yet developed in a certain form, and perhaps the route did not allow them to be experienced. The exception is the clearly visible tourist area “Kirov –

„Киров – Котелнич“, али планирани програм на нашем путовању није укључивао детаљно упознавање са овим мјестима.

ЗАКЉУЧАК

Сумирајмо размишљања и дефинишимо концепт туристичке области из перспективе особе која путује крећући се дуж руте. Туристичке области су оригиналне области које имају посебне опште квалитете, гдје путник планира заустављања и одређени период боравка, бира смјештајне капацитете и укључује посјету мјестима ради сазнавања и опуштања.

Туризам је географија плус креативност. Зонирање у туризму обухвата два или три задатка различитих својстава: а) аналитички (прикупљање објективних информација), б) креативни (дефинисање принципа), в) дизајнерски (спровођење зонирања на основу рута и туристичких програма). Метод руте је најједноставнији, стварни „мануални“ алат за туристичко зонирање.

Зонирање територије за туристичке сврхе има неколико разлика у односу на природно и социо-економско зонирање. Туристичко зонирање је изузетно интегрално, комбинује природне, социо-економске и историјске карактеристике. Ово зонирање може бити извршено на промјенљивим, индивидуалним доминантним карактеристикама и често има практичан карактер заснован на потребама. Туристичко зонирање је у одређеној мјери субјективно, лично и креативно, иако се заснива на стварним географским подацима. Разлика између туристичког зонирања и многих других просторно-ограничавајућих је његов фокус на мрежама туристичких рута. У том смислу, рута пута је један од метода туристичког зонирања.

Kotelnich”, but the planned program did not involve a detailed acquaintance with these places on our trip.

CONCLUSION

Let's summarize the reasoning and define the concept of a tourist area from the position of a person making a trip, and moving along the route. Tourist areas are original areas that have special general qualities, where the traveler plans stops and a certain period of stay, selects accommodation facilities, and involves visiting sites for the purpose of knowledge and relaxation.

Tourism is geography plus creativity. Zoning in tourism is two or three tasks of different properties: a) analytical (collecting objective information), b) creative (defining principles), c) design (conducting zoning based on routes and tourist programs). The route method is the simplest, real “manual” tool for tourist zoning.

The zoning of territory for tourism purposes has a number of differences from natural and socio-economic zoning. Tourist zoning is extremely integral, combining natural, socio-economic and historical characteristics. This zoning can be built on sliding, individual dominant characteristics, and often has a utilitarian, need-based character. Tourist zoning is to a certain extent subjective, personal, and creative, although it is based on real geographical data. The difference between tourist zoning and many other spatial delimitations is its focus on networks of tourist routes. In this regard, the travel route is one of the methods of tourist zoning.

ЛИТЕРАТУРА / REFERENCES

- Zyrianov, A. I. (2018). Districting and Areal Development of Tourism. *Vestnik Moskovskogo universiteta, Seriya 5, Geografiya*, 5, 44–51.
- Зырянов, А. И., & Зырянова, И. С. (2015). *Самостоятельные путешествия: Маршрутное планирование*. Пермский государственный национальный исследовательский университет.
- Королев, А. Ю. (2011). *Эталонные маршруты и оценка туристских возможностей горных территорий*. Пермский государственный национальный исследовательский университет.

- Мышлявцева, С. Э. (2010). Маршрутный принцип территориальной организации туризма. У А. Г. Дружинин & В. Е. Шувалов (Ред.), *Теория социально-экономической географии: Современное состояние и перспективы развития, Материалы Международной научной конференции* (стр. 444–447). Издательство Южного федерального университета.
- Николаев, Ю. К. (2015). *Историческая география Пермского края – Избранные главы: Учебное пособие*. Пермский государственный национальный исследовательский университет.
- Northumberland Ferries Limited. (2017). *True Island Flavour, Prince Edward Island, Canada, Per Highway Map*.

Примљено / Received: 19. 11. 2023.

Исправљено / Revised: 3. 1. 2024.

Прихваћено / Accepted: 10. 1. 2024.